

ΑΙΧΜΕΤΑΙ ότι κατά διαταγήν
 της Απτονομίας συνλήθησαν ἐσχά-
 τως ἡσ ἀλογώτατοι Γάλλοι ορι-
 σμασμένοι παρά τῷ ἀξίῳτ. Κ.
 Ἀπτομ. οἵτινες ἀμέσως καὶ ἀνευ-
 ἄρτης τῆσιν διαδικασίας ἐκ α-
 ρατοῦ μὲν ἠθ. σ. α. ν. προσκαλοῦ-
 νται τὸν Γάλλον Πρόξενον νὰ ζη-
 τῆσιν τῆσιν ἐπισημοῦσιν ἰκα-
 νότησιν. — ΘΕΑΤΡΙΚΑ: Δια-
 κειμένον ἐπιστολῶν τῆν εἰδῆσιν
 ὑπερ κειμένων τῶν διακρίθη-
 σαν νὰ διαδώσῃσιν ὅτι ὄθλων ὁ Μου-
 σούδης μετ' Κ. Ν. Τζανῆς εἰχε κα-
 τὰ τὴν μεθ' ὅλου τοῦ θιάσου ὑπὸ

τῆς Παπικ. ἀπτονομίας, ὡς ὕπο-
 πτος ἀγγλικ. ἀποστολῆς, εὐχαρίσως
 ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ Κ. οὗτος ὅσον
 ὑπο ἀρικνίσται ἄγων μεθ' ἐαυτοῦ
 ὡς Τε ν ὀ ρ δι γ ρ ἄ τ σ ι α τ ῆ ν
 1. ποτὲ 1 Μ. τὸν Κ. Φραγκί-
 σκον Βόμβαν 1. ἄς ἔλθῃ ὁ νεανίας
 οὗτος, ἄς ἔλθῃ εἰς πείσμα τοῦ Γα-
 ριθῶδῃ νὰ βασιλεύσῃ δι' ἄλλους 3.
 ἢ 4. μῆνας καὶ παρ' ἡμῖν, ὁ λαὸς
 μας ἐχειροκρότησε πάντοτε τοὺς
 Γυράνους τῆς σκηνῆς! ἄς ἔλθῃ, ἔ-
 δῶ δὲν θὰ τοῦ λείψῃ τίποτε θὰ τά-
 χει ὅλα του, ὅλα του.. ὡς καὶ τὸν
 Σπῆ-νέλη, του !

ΔΙΠΟΘΗΚΗ ΔΙΑΒΟΛΟΥ,

Συνδρομή προπληρωτέα,
 Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους καθ' ἑξα-
 μηνίαν Σελ. 2.
 Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
 Διὰ τοὺς ἐν Τουρκία. Γρ. 20.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
 —————
 Obstat aliis aliud (Ovid)

Τιμὴ κητχωρήσεως, ἡ γραμμὴ ὀδ.
 παλαιούς 2.
 Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα εἰς τὸ
 Τυπογραφεῖον ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
 Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς τὸν
 ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς « Ἀποθήκης
 Διαβόλου. »

ΤΟΜ. Β'. Ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1860. ΑΡΙΘ. 24.

Ἡ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

Κλαίουσα τὸ Β. τῆς Ἑλλάδος!.....

« Ἀ π ω λ ὀ μ ε θ ' ἄ ν εἰ μ ῆ ἄ π ω λ ὀ μ ε θ α » ἔλεγεν ὁ Θεμιστοκλῆς φεύγων εἰς τὴν αἴλην τοῦ Πέρσου τὴν ἀχαριστίαν τῶν Ἀθηναίων τοῦτο δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ εἰπώμεν, Ἑλληνας ἀνεξαρτήτου καὶ ἐλευθέρας Δημοκρατίας, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς φιλελευθέρου Ἀγγλίας διατελοῦντες, καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ τηλοσκοποῦντες τοὺς ἐσωτερικοὺς διαπληκτισμοὺς καὶ τὰς ὀδυνηρὰς περιπετείας τοῦ ἀρτισυστάτου Β. τῆς Ἑλλάδος... ὦ ναί, ἀδελφοὶ τῆς Ἑπτανησίου Δημοκρατίας!.. ἄ π ω λ ὀ μ ε θ ' ἄ ν εἰ μ ῆ ἄ π ω λ ὀ μ ε θ α ! ..

Ἐπισημοῦσιν πρὸς τὴν ἀντίπερα στερεὰν τὰ ἔργα καὶ ἄς περιεργασθῶμεν ἀγογγύστως ἀπὸ τῆσιν ἄν δυνάμεθα, τὸ θέαμα!... ὁ λαὸς κατατεθρονημένος ἐκ τῶν Συριακῶν ἀκουστικῶν ἀπενεὶ μετὰ πάθους τὸν ἀρχηγόν του, εἰς ὃν ἐλπίζει νὰ εὖρη συμπάθειαν καὶ πρόθεσιν ἐνεργείας ὑπερ τῶν χρεορριζομένων ἀδελφῶν του, ἐκεῖνος δὲ, ἀμεριμνῶν παντάπασι περὶ τῆσιν προόδου καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους, τυφλώττει εἰς τὰ δάκρυά των, καὶ κ ω φ ε ὕ εἰ μ ἄ λ λ ο ν

παρὰ ποτὲ εἰς τὰς παρακλήσεις των!.. — βλέπει, ἀκούει, διανοεῖται καὶ πράττει διὰ τῶν Ὑπουργῶν του, οἵτινες, ὑπήκοοι εἰς τὰς ἐμπνεύσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Διπλωματίας, τὸν πρωτοῦσιν ὀσημέραι εἰς βάραθρον ἐξωλείας καὶ ὀ λείθρου!.. — Ἀμριταλαντεύσεις προκειμένου λόγου περὶ τῶν ζωτικωτέρων συμφερόντων τοῦ ἔθνους — κηρύξεις καὶ ἀποκηρύξεις — προφυλαχισμοὶ καὶ πρόστιμα — κατ' οἶκον ἔρευναι, δεσμεύσεις καὶ σφαγιάσεις τοῦ Ἐλευθέρου Τύπου, ὑπὸ τὰς ἀστοχωτέρας προφάσεις καὶ διὰ τὰς ἀβασιμωτέρας ὑπονοίας τοιαύτη ἡ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως, ὅσον δὲ διὰ τὴν ἐξωτερικὴν!.. ὦ! ἄς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ φεισθῶμεν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἐρυθημάτων μας ἀποσιωπῶντες τὴν!....

Τὸ Φῶς, Βιοσιλικὴ ἐφημερὶς ἐν ταῖς μάλιστα, ἐτόλμησε κατέναντι τοῦ γενικοῦ ἐρεθισμοῦ νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν Βαυαρὸν καὶ πρὸς ἀνταμοιβὴν κατεσχέθησαν τὰ φύλλα τῆς, προὑφυλακισθῇ ὁ Συντάκτης, ὁ ἀπελευθερὸς καὶ ὁ ὑπογράφος. Ἀπολυθεὶς ἰαὶ ὁ Συντάκτης καὶ θέλων διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου νὰ ἐπιδείξῃ ἕως ποῦ φοβᾶναι ἢ πρὸς τὰς ἐστεμμενας κεφαλὰς ἀφοσίωσίν του, ἀπευθύνει ἐν τῷ 157ῳ ὀριθμῷ τοῦ Φωτός πραινετικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν ἐπαράτῳ τῇ

λήξει Βόμβαν, ἐπιστολὴν πνέουσαν ὄλην ἀκρατον βασιλικισμόν καὶ ἦτις, ἐπὶ Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Λουδοβίκον ἠθέλην ἀρκέσει μόνη νὰ πέμψῃ τὸν ἐπιστολογράφον εἰς τὴν λαμητόμον, ἀλλ' εἰς μάτην, τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο οὐ μόνον κατ' οὐσίαν παρενοχλήθη καὶ παρεξηγήθη ἀλλὰ καὶ τὸ φύλλον κατεσχέθη καὶ ὁ Συντάκτης ἀπήχθη σιδηρόδετος εἰς τὴν ἀνάκρισιν! ὁ Βασιλεὺς γνωσιμαχῆσας ἀνεγνώρισεν εἰς τὸν Βόμβαν τοῦ Φωτὸς τὴν Μεγαλειότητά του! Βαβαί τῆς κουφονοίας σου Μεγαλειότατε! καὶ δὲν τρέμεις μὴ εἰ ὑπάρχουσι σου δεχθῶσι τὸν οἰωνόν; πλὴν ἀλοϊμόμον! αὐτῆ σου ἡ κίθαρις οὐκ ἔχει ἐγκέφαλον ὃν ἐπικαλύψει, σὺ δ' οὐκ ἔση Ζεὺς κἂν κεραυνὸν λάβῃς! Ἐχομεν λοιπὸν ἢ δὲν ἔχομεν δίκαιον, ὦ ἀδελφοί τῆς Ἐπιπλησιακῆς Δημοκρατίας, νὰ σεμνυνώμεθα διὰ τὸ σμικρὸν μας, ναὶ μὲν, πλὴν ἐλεύθερον καὶ αὐτόνομον Κράτος μας; διὰ τὴν Βουλὴν μας, διὰ τὴν Γερουσίαν μας, διὰ τὴν Α. Ε., τέλος, τὸν Ἀρμοστήν μας. . . . καὶ νὰ κλαίωμεν τὸ Β. τῆς Ἑλλάδος φωνάζοντες ἀπωλόμεθ' ἂν εἰ μὴ ἀπωλόμεθα; . .

Ἴδου ἡ πρὸς τὸν Βόμβαν ἐπιστολὴ τοῦ Φωτὸς:

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ!

Ἐπειδὴ ἐκηρύχθη φίλος τῶν ἐστεμμένων, κεφαλῶν, καὶ σὲ ἀγαπῶ, ὡς τὸ γνωρίζεις ἐκ προηγουμένων ἐπιστολῶν μου, σπεύδω νὰ σὲ εἴπω νὰ φύγῃς νύκτα καὶ τὸ ταχύτερον, Μεγαλειότατε! πρὶν ἢ τὲ εἴπουν τοῦτο αὐτοὶ οἱ Ἵπουργοί σου καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ Ὀίκου σου· φύγε ἂν θέλεις νὰ σώσῃς τὴν πολιτίαν σου, καὶ δὲν ἐπιθυμῆς νὰ σὲ συλλάβῃ ὁ λαὸς καὶ νὰ σὲ τσερκίσῃ ὡς τύραννον! . . .

Φύγε, Μεγαλειότατε! Μὴ γελασθῆς εἰς τὸ σύνταγμα καὶ τὴν ἐθνοφυλακίαν τὴν ὁποίαν παρεχώρησας εἰς τοὺς ὑπάρχουσ σου, διότι ἀμφότερα τὰ ἐδωκεν ἡναγκασμένος, καὶ μὲ τὴν ἰδέαν νὰ τὰ καταστρέψῃς ἀκολούθως, μὴ πύριον ἐν ταύτῳ καὶ μετὰ τὴν παρεχώρησιν ταύτην νὰ δείκνυσται ὁ αὐτὸς τύραννος καὶ κατατροφεὺς τοῦ ἔθνους. . .

Φύγε, Μεγαλειότατε! δὲν σὲ ὠρελεῖ, . . ὦ, τι καὶ ἂν δώσῃς, ὦ, τι καὶ ἂν ὑποσχεθῆς ἤδη, διότι εἶναι πλέον ἀργά! Ὁ λαὸς σου εἶναι λαὸς τοιοῦτος, ὥστε δὲν δύναται ποτὲ νὰ λησμονήσῃ τὰς τύχας ἐξορίας καὶ φυλακίσεως, ὅσαι παρὰ σοῦ διεπράχθησαν, καὶ τὸν ἐξευτελισμὸν τὸν ὁποῖον ἔφερες εἰς τὸ ἔθνος! Καὶ τῶντι! ποῖον, ὦ Μεγαλειότατε, δὲν ἐφυλάκισες; ποῖον δὲν ἐξώρισες; ποῖον δὲν κατέτρεφες; τί δὲν ἐμηχανεύθηκες διὰ νὰ ἐμπιέσῃς τὴν τύχην τοῦ λαοῦ σου καὶ νὰ ἐξευτελίσῃς ὅλους τοὺς ἐξέλους ἄνδρας, στρατιωτικούς τε καὶ πολιτικούς; Καὶ δύναται τοιούτα κακὰ νὰ λησμονήσῃ ὁποιοσδήποτε λαός. Αὐτοὶ αὐτοὶ οἵτινες σὲ περικυκλῶνον καὶ σὲ κολλακισούν ἤδη, εἶναι οἱ μεγαλύτεροί ἐχθροὶ σου!

Φύγε, Μεγαλειότατε! Λυποῦμαι καὶ δὲν ἐπεθύμουν ποτὲ

νὰ σὲ πικρῶν ἢ με τοιοῦτους λόγους. Ἄλλὰ τοιοῦτον εἶναι πάντα τὸ τέλος τῶν Τυράννων! ἡ φυγὴ ἢ ὁ θάνατος! Σὺ τυφλώτεις καὶ δὲν τὸ αἰσθάνεσαι. Ἄλλ' ἐγὼ, καὶ τοὶ μακρὰν σου βλέπω μεθ' ὅλου τοῦ κόσμου τὴν οἰκτρὰν καὶ ἐλεεινὴν πτωσίαν σου, καὶ σὲ οἰκτεῖρω! . . .

Φύγε! Μεγαλειότατε! Φύγε, ἂν δὲν ἐπιθυμῆς νὰ σὲ κατατομήσῃς! δὲν βλέπεις, ὅτι σὲ ἐμίσησαν ὅλοι οἱ ἠγεμόνες, ὅλοι οἱ λαοί· ὅτι δὲν σὲ ἀκούει κανεὶς, καὶ σὲ ἀφίουν εἰς τὴν τύχην σου; δὲν ἀναγινώσκεις τὰς ἐφημερίδας νὰ ἰδῆς ὅτι ὅλοι ἐπιθυμοῦν καὶ εὐχονται τὸν ἐκθρονισμόν σου; . . .

Εἶναι λυπηρὰ, λυπηροτάτη ἡ θέσις σου· τὸ βλέπω· ἀλλὰ τί νὰ σὲ κάμω; Τίς ἠμπορεῖ νὰ ἱεραντιοθῇ εἰς τὴν ἀπόρριπτον καὶ θέλησιν ἐνδὸς Λαοῦ, ὅταν ἐγερωθῇ Πελώριος; Οὐδεὶς! Εἶναι φοβερὰ, φοβεροτάτη ἡ στιγμή αὕτη διὰ τοῦτο, φύγε! φύγε, Μεγαλειότατε, ἂν θέλῃς νὰ μὴν σὲ φέρουν εἰς τὴν λαμητόμον ὡς τὸν Λουδοβίκον! . . .

Σὲ ἀγαπῶ, καὶ διὰ τοῦτο σπεύδω νὰ σὲ δώσω τὴν φιλικὴν αὐτὴν συμβουλὴν. Εἴθε νὰ ἦσαν τόσῳ εἰς σὲ εὐλιχρινεῖς καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Αὔλης σου! Ἐπεθύμουν νὰ μάθω, ἂν φύγῃς ὡς ἐλπίζω, εἰς ποῖον μέρος θὰ καταφύγῃς, διὰ νὰ σὲ γράρω. . . Πρόσεξε! Ἐδῶ δὲν σὲ θέλουν! Ὑγεῖαινε καὶ καλὸν κατευόδιον.

Ὁ γνωστός φίλος σας

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως Βόμβαν
κτλ. κτλ. κτλ. Εἰς Νεάπολιν.

Ἴδου καὶ τὴν ἰδιαιτέρως μᾶς γράφει ὁ Συντάκτης τῆς Ἀθηναϊκῆς Ἐφημερίδος:

Φίλτατε Ὁδὸ η.

Ἀθῆναι, 30 Αὐγούστου 1860.

Εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀκροταλειστέραν θέσιν, ἥτις δύναται νὰ δοθῇ. Σοὶ γράφω καὶ ἴσως πρὶν τελειώσω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην με συλλάβωσι καὶ μὲ ἀπιάξωσι σιδηρόδετος εἰς τὰς φυλακὰς· τόσῳ μὲν ἔχουν κατ' ἐμοῦ. Σήμερον περὶ τὴν 9ην. μ. μ. ἦλθον εἰς τὸ γραφεῖον καὶ μοῦ κατέσχον τὸ φύλλον ὑπ' ἀριθμὸν 157. διότι ἐμπεριείχε ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Βόμβαν, τὴν ὁποίαν ὑπέθεσαν ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν βασιλέα ὄθωνα. Καθὼς βλέπεις με παρεξήγησαν.

Ἀσπάζομαι ὅλους ἐν γένει τοὺς φίλους· καὶ ἂν φυλακισθῶ μὴ με λησμονήσῃτε ἀλλὰ γράφετέ μου πρὸς παρηγορίαν μου.

Ὑγεῖαινε

ὁ ἀδελφός

Π. Π.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Καὶ τὰ λείψανα ξεχθόνει. . .

Γιὰ νὰ χθόνει ζωντανούς! . .

— Μὰ τί θέλεις νάνε, ἀκού δὲν πόνε δέχασαι οὔτε χριστιανό, οὔτε φράγκο, οὔτε πρετεσιάντε, — Μὴν εἶναι Τούρκος;

— Τούρκος; μὴ πέρκοσε μεμένανε μὴ εἰπὸν ἐπιβουλήκα με δὲν τὸ πιστεῦσα . . . μὴ μὴ μὴ ἐξοῦριον

— Μὰ γιατί στήν πίστη σου δὲν τόνε θέλεις Τούρκο, μὴ γαρ, καὶ οἱ Τούρκοι δὲ μᾶς κατατυραννοῦνε ἐμᾶς τοὺς χρι-

... μῆπως δὲ μᾶς ἐπιβουλεύονται 'ς' ὅτι ἔχομε πῖλο
... μῆπως δὲ εἶναι δοσιμένοι στὴν πῖλο αἰ-
... μῆπως δὲ ὠφελιόνται ἀπὸ τῆς θέσεως
... κίνουε τῆς πούλις τρομεραῖς κατάχρησεσ;
... λαγοδιάρια ὑπόγειε κομπάρει! μὴ πρῶτα ἀ-
... οἱ τούρκοι δὲν εἶναι οἱλοὶ οἱλοὶ ὡς καθὼς τοὺς ζωγρα-
... εἶ σου λῆω γῶ, μέσα μέσα, καὶ μάλιστα ὄντες στραθό-
... ἀπὸ τὸ Φανατισμὸν... μὴ πέμου στὸ θεῖο σου, ξέρεις
... φανατισμῶν;

— Πῶς δὲν ἴδρω, φανατισμὸς εἶναι ἡ θρησκεία τῶν
Τούρκων.

— Διότι κομπάρει! δὲν εἶν' ἔτσι... συγχίζεις τὸν Ἰσλα-
μὸν μὴ τὸ φανατισμὸν — Μάθε, λοιπὸν ὅπως ὁ φανατισμὸς
εἶναι μὲν ἀφώστια σὰν παρ' ἄλλη, μάλιστα μία τρέλλα, μία
... μάλιστα ἢ ἂν ὀρίξης μία ἡθικὴ χολέρα — Δὲν εἶναι
... πῶς νὰ μὴν ἐθαίνισε... δὲν εἶνε ἔθνος οὔτε θρησκεία
... νὰ μὴν ἀτίμασε, καὶ τώρα πάλι ἐξανόλωσε στὴν Τουρκίαν
— Μὴ γὰρ νὰ ξανάρτουσε στὸ προκείμενο, δὲν πιστεύω σοῦ λέω
... οἱ τούρκοι καθὼς ξέρεις ἔχουε ἐφτά καὶ
περισσότερες γυναῖκες...

— Καὶ μοναχικὸς τοὺς ὄλαις, ἔχεις δίκιο... μὴ μὴν εἶνε
ἰσχυρὸς αἶνε;

— Ἐπὶ τὴν φιλοξενίαν! ὅσο γὰρ αὐτὸ ἔμπορῶ νὰ σοῦ τῶρμισθῶ
ξέρεις καλύτερα ὅπως οἱλοὶ ἡ θρησκείας σέβονται καὶ τιμᾶνε
... ἢ ἰβραϊκῆ ὅμως περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη —
... ἢ θημάτε τῆς παραγκολαῖς πώθινε ὁ γέρω Ἰακώβ
... τοῦ πατρῴου σου νὰ μὴν τόνε θάψουε σὴν Αἴγυπτο, παρὰ νὰ
... τὰ κούκαλα του στὴ γῆς τῆς γέννησῆς του, πρέπει
... νὰ ξίρης ὅπως οἱ Ἑβραῖοι γιὰ καμμιανῆς λογῆς αἰτία
... μετανοίγουε ἕναν τάφο, καὶ μάλιστα διαλένε γιὰ τὴν ταφῆ
... νεκρῶν τοὺς τὸν τόπο τὸν πῖλο ἀπομακρυσμένους, τὴν
... πῖλο ἀπέκεντρη, ὅπου ματὶ ζωντανῶ δὲν ἔμπο-
... νὰ φθίσῃ...

— Ἀμπερὰ πῶς δὲ σὲ κίνουε 'Ραμπὶ πούσαι ἔτσι καλὰ
... ὅτι ἰβραϊκὰ! — μὴ πέμου στὸ θεῖο σου τίς ἡ
... τῆς πολυλογίας — τί μπίνει ὁ Ἰακώβ, τὰ παιδιὰ του
... Αἴγυπτο, οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ τάφοι τους;

— Μπένουε καὶ καλομπάνουε γιὰτὶ μὲ τοῦτα ἤθελα νὰ
... πῶς δὲν ἔμπορεὶ νῆνε ἑβραῖος ἐκαὶὸς ὅπου ζεχόνε
... καὶ λείψανα ἑβραϊκὰ!

— Σιγῆτε λείψανα! ποῖος;

— Ἰακώβ.

— Οἰμίμου! θεῖμου ἀνατριχίζε: ἡ πέσσα μου ὅπου τ' ἀκούω!
... δὲν εἶν' ἄνθρωπος... μὴ ἐκαὶὸς δὲν ἔχει ψυχὴ.

— Οὔτε γονίους πῶς ἔμπορεὶ νὰ πεθάνουε. Οὔτε ὅπου
... καὶ ἐκαὶὸς ἀπὸ μιά στιγμὴ στὴν ἄλλη ἔμπορεὶ
... δὲν τόνε χόσουε!

— Ἐπὶ τὴν φιλοξενίαν εἶνε ἀνθρωποφάγος — εἶνε τούμπνος, εἶνε

... κομπάρει μου εἶνε δεσμοφύλακας τοῦ νέου συστή-

λη, τὸ πανηγύρι λαμπρὸ. Ἐπουληθῆκανε, καθὼς λένε, ὡς 3,
000 κορδέλλες. Ὁ Παπᾶς ἐκεῖνης τῆς ἐκκλησίας εἶναι ὁ
πρῶτος ἐφευρετῆς τοῦ χαίρεται δικαιοματικῶς καὶ ἀποκλει-
στικῶς τὸ προνόμιο νὰ ἀγιάξῃ καὶ νὰ πούλῃ κορδέλλες εἰς
τοὺς πιστοὺς. Καὶ ἐπειδὴ ἴσως δὲν ἔτυχε ποτὲ ν' ἀκούσης
σὲ ποῖον τρόπο γένεται αὐτὸς ὁ ἀγιασμὸς τῶν κορδέλλων,
ἐγὼ σοῦ τόνε περιγράψω, γιὰτὶ εἶναι πολὺ περίεργος. — Ὁ
Παπᾶς στέκεται ὀρθὸς εἰς τὴ μέση τῆς ἐκκλησίας καὶ βι-
στέει 'ςτὸ χέρι ἕνα καλῆμι· ὀμπροστᾶ του, ἀπὸ τῆς μιᾶς μεριᾶ
κι' ἀπὸ τῆς ἄλλης, ἔχειε δύο σωρούς κορδέλλες, μικραῖς καὶ
μεγάλαις· κάθε πῶς μπαίνει ἄνθρωπος εἰς τὴν ἐκκλησία, ὁ
Παπᾶς σκύφτει καὶ παίρνει ἀπὸ μίαν κορδέλλα, τὴν δένει
'στὴν ἄκρη τοῦ καλαμιῶ, καὶ τὴν ἀγιάζει ἀνεμίζωντάς τινε
φυλά εἰς τὰ οὐράνια. Ἐπειτα τὴν καταιβάζει, τὴν δένει
ἀπὸ τὸ καλᾶμι, καὶ τὴν δίνει. Ἡ μικραῖς κορδέλλαις πού-
λιῶνται 2 1/2 ὄβολοι, καὶ ἡ μεγάλαις 4. Μολοντοῦτο, δὲν εἶνε,
καὶ κίνενας ὑποχρεωμένους ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ τὴν κορδέλλα τοῦ
Παπᾶ, μὰ ἔχει τὸ δικαίωμα, ἀνίσως θέλῃ, νὰ φέρῃ κορδέλλα
δικῆ του, καὶ τότες δὲν πλερώνει παρὰ μοναχᾶ γιὰ τὸν ἀγια-
σμὸν 4 ὄβολοι. Ἔτσι, κι' ὁ ἴδιος ὁ Παπᾶς εἶναι σὲ χρέος νὰ
ρωτᾷ ἕναν ἕναν, κάθε πῶς μπαίνουε, ἂν ἔχουε κορδέλλα
δικῆ τους, καὶ γιὰ ὠραῖς δὲν ἀκούεται ἄλλο μέσα εἰς τὴν ἐκ-
κλησία παρὰ ἐτοῦτος ὁ διάλογος.

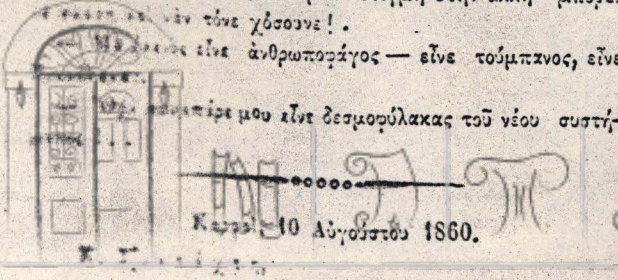
- "Ἐχεις κορδέλλα;
- "Οἶσθε.
- Μικρὴ τὴ θέλεις ἢ μεγάλῃ;
- Μικρὴ.
- Φρρρρρ... δύομισυ ὄβολοι.
- "Ἐχεις κορδέλλα;
- "Οἶσθε.
- Μικρὴ ἢ μεγάλῃ;
- Μεγάλῃ (α).
- Φρρρρρρρρρρ... τέσσαρα ὄβολοι.
- "Ἐχεις κορδέλλα;
- Μάλιστα.
- Φρρρ... ἕνα ὄβολο.

Κάποιος ἐφέτο εἶχε ζητήσῃ μικρὴ, κι' ὁ Παπᾶς κατὰ
λάθος τοῦ ἀνέμισε μίαν μεγάλῃ· ἐκεῖνος δὲν ἤθελε νὰν τινε
κρατήσῃ, λέγωντας ὅπως εἶχε ζητήσῃ μικρὴ· ὁ Παπᾶς ἀπὸ τὸ
ἄλλο μέρος, δὲν ἤθελε κι' αὐτὸς νὰ χίσῃ τὸ ἀνέμισμα· ἐσυνέ-
βηκε λοιπὸν μιά λογοτριβή, ἡ ὁποία ἐδέσταζε κἠμπροσθὴν ὠρα'
'ςτὸ ὕστερο ὅμως ὁ Παπᾶς ἔδωκε τὸ πῶς ὁ ρ γ ἦ ς,
καὶ ἐδιόρθωσε αὐτὴν τὴ μικρὴ δυσκολίαν κίνωντας νὰ διαζῆ
ἐκεῖνος τὴν κορδέλλα καὶ νὰ πλερώσῃ γιὰ αὐτὴνε μοναχᾶ
τρία ὄβολοι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

- Λοιπὸν Κύριε Συντάκτα... ἀπερασίσχετε νὰ ἡ ὄγ; ;
- Ἀπεράσχετε μὰ δὲν ἴδρω πῶς ν' ἀρκήσω...
- Περίεργο νὰ δυσκολευσθε νὰ καταστρωσθε μίαν
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ
- Ξέρεις ὅπουσαι ἀρετὰ παρξένος Κυρ. Τυπογράφ; ἐσὲ
σου φαίνεται ὅπως ἡ ἰδέαις ἔμπορεὶ νᾶρκουε, πρόχειρες σὰν

(α) Ἡ μεγάλῃ εἶναι πῖλο θανατοουργή.

... ἡ δὲ τὴν συνήθειαν, ἐδῶ εἰς τὸ ὅ-
... τοῦ Παντοκράτορος. Ἡ μάζωξι ἦτανε μεγάλ-

τῆ ἀλφαριθμητάρια σου, ἀγγελία... ἀγγελία, πρῶτ' ἀπόλυτα δὲν ἔθελον νὰ τῆνε πῶ ἀγγελίαν — ἐτοῦση ἡ λέξι, ἀπὸ τῆ συγχνῆ γρήση καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν κατάχρηση ἔλαβε τὴν ἰδιότητα νὰ δειῶναι τοῦ ἀνθρώπου; σὺν τὰ δυνατώτερα ζῶντα τοῦ διαβόλου... κέπειτα ὁμορρῆ στὴν πίστη μου, ὁ Συντάκτης τῆς 'Αποθῆκης τοῦ Διαβόλου νὰ ἐγδίδῃ ἀγγελίαις... ἃ σὲ βεβαιώνω πῶς καθ' αὐτὸ μου κόβονται τὰ μούτρα!..

— 'Ἄλλ' εἶνε ἀνάγκη! πῶς θὰ κοινοποιήσητε ὅτι ὁ 24 εὔτος ἀριθμὸς εἶνε ὁ τελευταῖος τοῦ Α'. ἔτους καὶ τοῦ Β'. τόμου; — ὅτι προτίθεσθε νὰ ἐκδίδητε ἀπὸ τοῦδε τὸ φύλλον ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος; — ὅτι θὰ περιέχει καὶ περίληψιν πολιτικῶν εἰδήσεων.; — ὅτι ἡ τιμὴ μένει ἡ αὐτὴ τουτέστι 2 σελίν. τὰ 12 φύλλα; — ὅτι ἐπικαλεῖσθε τὴν ἀντίληψιν τοῦ Στ. Βασίλειου Κοῖνου ὅτι κτλ. κτλ;

— Ἰὺγε εὔγε φίλτατε Φιλιππίδη! φαίνεται καθαυτὸ πῶς εἶσαι ὁ Ὑπογράφος μιανοῦ Τόπου ποῦ βγάνει περσσότερες ἀγγελίαις παρὰ φυλλάδες. Μιά φορὰ ὅπουσε ἔτσι καλὰ σπουδασμένος στὴν Ἀγγελιογραφικὴν λέγε μοῦ τὴ λοιπὸν καιγῶ τὴ γράφω.

— Ὅπως ἀγαπᾶτε — ἰδοὺ λοιπὸν, ἀρμίστατε οὕτω πῶς: — « Ὁρμώμενος ὁ ὑποφαινόμενος ἀπὸ αἴσθημα... » ἀπὸ τὸ αἴσθημα ὀρμᾶσθε;

— Ὅμορρῆ ἐρώτηση! ἀπὸ τὸ αἴσθημα ὅπου κινιῶνται; ἢ ὅπου λένε πῶς κινιῶνται ὅλοι οἱ ἀγγελιογράφοι...;

— Τότε λοιπὸν θᾶνε πατριωτισμοῦ... « ἀπὸ αἴσθημα πατριωτισμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ὄσους, ἄγρις ὥρας, τὸν σενέδρομον εἰς τὴν ἐπίπικον ἔκδοσιν τῆς Ἀποθῆκης τοῦ Διαβόλου... »

— Κεῶ φυσικὰ κἀ μένουνε κἀ ὄσοι μᾶς ἐφάνε τὴ συνδρομῆ; μὰ δὲ βλάβει τὴν κουβεντιάζουμε... — ὁμπρός.

— « Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ πολιτικὸς τῆς Οἰκουμένης ὀρίζων ἐπὶ... ἐπισκιάζεται. »

— « Ἀπὸ τὰ πλέον ἐπίφοβα νέφη » Φυσικὰ τί ἄλλο θὰ πείς, ἀν' ἐτούτη εἶνε ἡ καθιερωμένη ἀγγελιακὴ φρασεολογία!

— « Καὶ ἐπαπειλεῖ... »

— Τί ἄλλο παρὰ « Θεύλλας, σίφωνας, λαίλαπας καὶ καταιγίδας; »

— « Ἀπερᾶσις... »

— (Χαρᾶς τὸ κουράγιο του!..)

— « Ἀπεφᾶσις ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐκδίδῃ τὴν Ἀποθῆκην ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος καὶ κατὰ Πέμπτην, μὲ τὴν περίληψιν τῶν σημαντικωτέρων ἐξωτερικῶν εἰδήσεων. »

— Ἐτελείωσε φυσικὰ;

— Ἀκόμα — Τώρα δὲ, μὲ ἀγγελιογραφικὴν ταπεινοφροσύνην ἀνεγνωρίσατε ἐνώπιον πάντων τὴν μηδαμινὴν σας ἰκανότητά — ἐκθειάσατε τὴν μικροθυμίαν τοῦ Κοῖνου, ὅπου σᾶς ὑπέρει καὶ θὰ σᾶς ὑποφέρει, — κεντίσατε τὴν χορδὴν τοῦ ὀλιγοεξόδου καὶ κοινωφελούς τῆς διαδόσεως τῶσων εἰδήσεων ἐπὶ τῆ ΠΡΟΠΑΗΡΩΜΗ. 2, ΣΕΛΗΝΙΩΝ. Προσκαλέσατε ἀρβύους τοὺς φιλομούσους καὶ ὑπογραφήσατε — Εὐχαριστήσατε ἐκ καρδίας τοὺς ὑπογραφομένους — ρίψατε θλέμμα στωϊκῆς κοίταξας πρὸς τοὺς ἀποποιήθηζομένους νὰ σᾶς συνδράμωσι, ὑπογράψατε καὶ τίποτε ἄλλο.

— « Ἐ πῶς ἤθελε τελεείσω, ἃ δὲν ἐντρέπῆμοννα! — « Ἀρκοντες, μέτα σὲ πόσους καὶ πόσους ὀκνηροὺς δὲν ἐμπορεῖσθε νὰ ζήση κένε Γαίδαρος που κἀτὶ κάνει; Ἐμεῖς τ' ὀμολογοῦμε πῶς δὲν εἴμαστε παρὰ γαϊδάροι, μὰ ἡ χρῆσις σας εἴσατε τό-

σο καλοὶ!.. ὅπου ἐλπίζουμε πῶς θὰ μᾶς συμπονέσητε καὶ εἰ θὰ μᾶς ἀφήσητε νὰ λιγοθυμήσουμε καὶ νὰ φορήσουμε ἀποκάτου σὺν βάρους μας... Ἐμεῖς σᾶς ὑποχρωμῆς νὰ σᾶς κουβιλοῦμε μὲ ὑπομονὴ καὶ ἀγῶγυσα ὅτα μᾶς γένουνται φόρτωμα, νὰ μὴν γκαρίζουμε παρὰ στὰ παράξενα καὶ μοναχὰ μὲ ἰὰ φορὰ τῆ βδομάδ' α' νὰ μὴν κλοτζάμε παρ' ὄσους πειράζουμε καὶ ὄσους μᾶς τρῶνε τ' ἀγῶί μας. »

— Ὅραε τώρα κόπισε τύπωσέ τη καὶ σταίτε τη ὄθενε μπορέσης γὰ ὑπογραφῆς.

— Πῶς; δὲν ὑπογράψατε;

— Οὐ!.. ἔχεις δίκην τότες καὶ τότες ἤθελ' εἶνε σωστὴ ἀγγελία Κεφαλλονήτικη — νὰ μωρεγέμου καὶ ὁ Θεὸς νὰ κάμη νὰ μὴν εἶνε ἡ πρώτη καὶ ἡ στερνὴ.

ΦΕΡΑΙΝΑΝΔΟΣ Φ. ΟΔΗΣ.

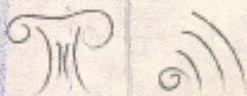
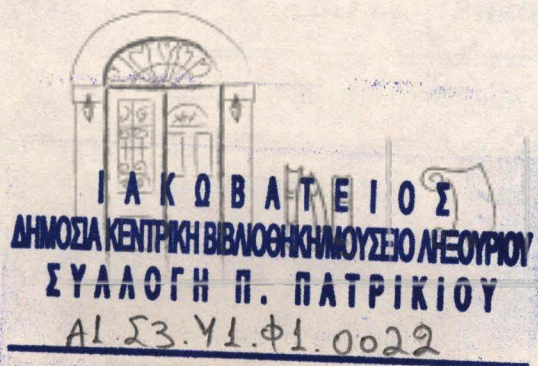
Τὸ φύλλον μας ἦτον ὑπὸ τὰ πιεστήρια δτε ἠκούσαμεν ὅτι πρὸς βεβαίαις κάποιου Νικολάου Φραγκισκᾶτου. Καλονύχτης τις καὶ Συν: ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀδειαν νὰ κυκλοφορήσωσι κ α σ ε λ ἔ τ α ν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Προστάτου Γερασίμου!.. δὲν ἐφραναζόμεθα ποτὲ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἐργολαβίας ἤθελε φθίσει ἔως ἐλεῖ, οὔτε ὅτι ἡ Σ. Κυβερνήτης ἤθελε μᾶς δώση ποτὲ ἀφορμὴν νὰ ἐπιληφθῶμεν τοιοῦτου ἀντικειμένου!.. — Ἐπανερχόμεθα.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ποῦ εἶν' ἐκεῖνο τὸ Θερίδι
Ποῦ τρώει γιὰ ἕνα καὶ γιὰ δυό;
Ποῦ τρώοντας δὲν παχύνει;
Μὴν τρώοντας δὲν πεθένει;
Ποῦ τὸ φαῖ ποῦ κάνει
Ἐκεῖθεν ποῦ τὸ βγάει
Ἐκεῖθεν τὸ βγάνει;
Ποῦ μ' ὄ,τι ἔμετιζέι
Ὁ Κόσμος προσφαῖζει;
Ποῦ ἐντόσθια δὲν ἔχει
Μᾶχει κοιλιά μεγάλη;
Στόμα μεγάλον ἔχει
Μὰ δὲν ἔχει κεφάλη;
Ποῦ στὴ φωτιά βογγάει
Μὰ ἔμῶς δὲν ψοφάει;
Καὶ ποῦ κάθε φτωχὴ νοικοκυρὰ
Ἄν δὲν τῶχη καὶ αὐτὴ περνάει κακὰ;

Ὁ ὑπεύθυνος Συντάκτης ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ν. ΒΛΑΧΟΣ.
ΤΑΚΤΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

ΥΠΟΧΡΩΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΝ
ΥΟΙΧΙ9ΤΑΠ .Π ΗΤΟΛΛΥ3

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ